

3

ПС – ГОДИНА LXI – БРОЈ 3 – СТРАНА 349–524 – НОВИ САД 2015.

ПЕДАГОШКА СТВАРНОСТ

НОВИ САД * 2015.

ПЕДАГОШКО ДРУШТВО ВОЈВОДИНЕ

ПЕДАГОШКА СТВАРНОСТ

Часопис за школска и културно-просветна питања

UDK 37	ISSN 0553-4569	Нови Сад
Год. LXI	Годишњи број 3	Стр. 349-524
		2015.

РЕДАКЦИЈА

Академик Драго Бранковић, Република Српска
Академик Маријан Блажич, Словенија
Др. сц. Софија Врцељ, Хрватска
Др Светлана Куртеш, Велика Британија
Проф. др Љупчо Кеверески, Македонија
Академик Миодраг Милин, Румунија
Проф. др Радован Грандић, Србија
Др Љубо Каурин, Србија
Проф. др Јована Милутиновић, Србија
Проф. др Милица Андевски, Србија
Др Штефан Швец, Словачка
Проф. др Борис Кожух, Пољска
Проф. др Александар Стојановић, Србија
Др Марта Дедај, Србија
Мр Семко Лозић, БиХ

Главни и одговорни уредник
Едита Сакали

Лектор и коректор
Мр Драгана Јосифовић

Преводиоци: *Др Јелена Пртљага, енглески*
Верица Јовин, руски

За издавача: *Мирјана Пајић*

За штампарију: *Душан Тури*

РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ

Адреса часописа: 21000 Нови Сад, Војводе Путника 1, тел./факс: (021) 456-578,
e-mail: spdvcasopis@neobee.net

На основу мишљења Министарства за науку, технологије и развој Републике Србије, бр. 413-00-413/2002-01 од 4. јуна 2002. године, часопис „ПЕДАГОШКА СТВАРНОСТ“ има карактер публикације од посебног интереса за науку, те се на овај часопис не плаћа општи порез на промет.

Проф. др Радмила Николић

Универзитет у Крагујевцу
Учитељски факултет, Ужице

Даница Веселинов

Висока школа струковних студија
за васпитаче „Михаило Палов“, Вршац

UDK 371.3:159.953

Прегледни чланак

Примљен: 11. V 2015.

BIBLID 0553-4569, 61 (2015), 3, p. 443-452.

ХЕУРИСТИЧКЕ МЕТОДЕ УЧЕЊА И ПОУЧАВАЊА КАО ФАКТОР ПОДСТИЦАЊА МЕТАКОГНИТИВНИХ СТРАТЕГИЈА УЧЕНИКА

Резиме

Парадигме савремено конципиране наставе одређене су циљевима учења и поучавања чија се утемељеност налази у партиципативној епистемологији, подстицању критичког мишљења ученика, интелектуалној аутономији, самоодговорном и самоорганизованом учењу. Самоодређење и интенционалност иманентни су елементи наставе у којој влада интеракцијски однос између наставника и ученика, учења и поучавања, где се ученицима омогућава већа самосталност и независност од наставника у учењу.

У раду смо настојали да прикажемо помоћу којих хеуристичких метода учења и поучавања је могуће утицати на самоорганизовано учење, подстакнуто самоефикасношћу и саморегулативним учењем. Самоорганизовано учење је у уској вези са метакогнитивним стратегијама ученика, где се претпоставља да ће развијеније метакомпоненте учења утицати на боља постигнућа ученика у учењу. Посебан акценат смо ставили на оне методе хеуристичког учења (метода дискурса, метода размишљања наглас, кооперативне и колаборативне методе, методе антиципације, елаборације и евалуације) помоћу којих је могуће подстицати тријадни процес учења, чија се заснованост огледа у планирању процеса учења, самонагледању и самопропитивању приликом учења, елаборацији и самоевалуацији наученог.

Кључне речи: хеуристичке методе, метакогнитивне стратегије, самоорганизовано учење, циљеви учења и поучавања.

